
MARSZCZENIE (1) *sb n*

G sg mârszcz(e)niã.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde bez cytatu s.v. marszczyć się.

O mimice: uniesienie lub ściągnięcie brwi powodujące zmarszczenie skóry na czole (jako wyraz zdumienia, niezadowolenia, dezaprobaty, złego humoru itp.); contractio frontis a. superciliarum Cn:

W połączeniu szeregowym: Ale ieft ich wiele [...] / ktorzi z máluczkiey rzeczy łacno biorã wielkie obrãżenia. Z ledã słoweczkã / ktorym mnimãią fię być dotknionemi [...] z świŧtãnia / z chrapãnia / zębów ściłkãnia / pãznogciã gryźienia / z otworzenia vft / zãkrzywienia / marŧzczenia [corrugatione] ModrzBaz 66.

Cf MARSZCZYĆ

MM